

Domov je to hlavní, co stojí za to tvořit.

BÁJEČNÉ OSLAVY (S MÁMAMI)

Michaela Kramolišová,
Markéta Popovičová

 C PRESS

Báječné oslavy (s Mámami)

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Markéta Popovičová, Michaela Kramolišová
Báječné oslavy (s Mámami) – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

OBSAH

9

ČAS NA ČAJ

10	Naše rodinná bábovka
12	Čajový sáček z filcu
15	Cupcake aneb dortíky do hrníčku
18	Girlanda
20	Girlanda z papírových šatů
23	Papírový hrneček
26	Než přijde návštěva
30	Netradiční listoví šneci
31	Vajíčková pomazánka

33

NAROZENINOVÁ OSLAVA

34	Přáníčko
36	narozeninové dárky
38	Praporky na dort
39	Náš narozeninový dort
42	Váza plná ovoce
43	Váza se vzkazem
44	Ozdobná zapichovátka a brčka
46	Girlanda
49	Čas princezen
50	Korunky nejen pro princezny
52	Šaty z papíru
54	Pro malé námořníky
55	Plachetnice z papíru

57

PIKNIK

58	Domácí citronáda
60	Frittata
63	Ovocné špízy
64	Plněná bageta
65	těstovinový salát „Co dům dal“
68	Kapsičky na příbor
70	Tvarohové šátečky
74	Vaječná omeleta

77

VÁNOCE

78	Adventní kalendář
79	Jednoduché krabičky
80	Papírový bonbon
81	Látkový pytlík
83	Dárky
84	Provázek s hvězdičkami
85	Horká čokoláda se slaným karamellem
87	Sváteční stůl
91	Papírový řetěz
93	Papírové ozdoby
94	Proplétaná vánoční ozdoba
96	Jednoduchá ozdoba
98	Svícinky
99	Visačky na dárky

102

DĚKUJEME

BÁJEČNÉ OSLAVY (S MÁMAMI)

Provází nás od nejútlejšího dětství. Atmosféra všedních dní. Naše máma ji uměla vytvářet kdykoli a kdekoli. To bylo naše dětství. Nedělní odpoledne s horkým čajem a letní výlety k brněnské přehradě. Nepřeborné množství narozeninových oslav a ty nejkouzelnější Vánoce.

Tvoření nás jako malé holky příliš nebavilo. Lepení a stříhání, vyšívání nebo šití. Myslely jsme si, že kreativní nejsme ani trochu. Pak jsme ale vyrostly, vdaly se a dnes máme své vlastní domovy, které utváříme jen podle nás. A někdy

s první uvařenou svíčkovou a kynutým koláčem to přišlo. Touha vzít papír a skládat, zapnout šicí stroj a poprvé opravdově stříhnout do látky. Jen tak. Pro radost. A pak první přáníčko a ušitá panenka a hned po ní kabelka. Po nocích psané fejetony. Poznání, že kreativita není v našich rukou, ale v hlavě.

A nakonec znovu atmosféra. Protože každý byt či dům si zaslouží být především domovem. A domov tvoří maličkosti seskládané dohromady. Tak přesně taková je naše kniha. Myslely jsme na vás. Na vaše domovy a všechny ty

chvilky, které v nich trávíte. V knížce najdete návody na jednoduchá tvoření, které vám mohou sloužit jako inspirace pro zpestření všedních i nevšedních dní.

Zároveň vám ale dají spoustu prostoru pro vaše vlastní nápady. Knižka je také plná vzpomínek a našich vlastních zážitků, protože bez těch bychom nebyly takové, jaké jsme. Tahle kniha je o nás a taky o vás. O každém jednotlivém „doma“. Protože domov je nakonec to hlavní, co stojí za to tvořit.

O NÁS

Od rodičů jsem dostala jméno **Markéta** (neboj mami, dnes už ho mám docela ráda). Jsem manželka a máma tří dětí. Tvořím. Posledních deset let pořád něco. Především ale vlastní domov. Začalo to v kuchyni. Všechny ty polévky a omáčky a špagety na tisíc způsobů. A taky kynuté těsto (už ho umím, babi)! Pak přišlo šití a stohy látek. Stokrát zacuchané nitě a zlomené jehly. A nakonec to šlo. Třetí dítě, takže to zase nešlo. Někdy s třetím porodem ale přišla i odvaha. Zkusit něco nového. Spojit design a rodinu a domov. Obchod Mámami a stohy faktur, hodně radosti a málo spánku. Dnes, když píšu, je ho ještě méně. V noci to jde dobře. Pro radost, i pro druhé. Například na náš blog a teď nově třeba i tuhle knížku. Občas jsou chvíle, kdy tvořit nejde, kdy se nechce. To pak sedám do trávy a dívám se na hvězdy. Ráno potřebuji silnou kávu, večer chvíli klidu a pocit, že dnešní den nebyl vůbec marný.

Jmenuji se **Michaela Kramolišová** a celý život žiji v Brně. Zde jsem také potkala svého muže, se kterým mám už tři báječné děti. A abych se z péče o tak velkou rodinu nepomátla, odreagovávám se prací v našem internetovém obchodě Mámami, psaním blogu, tvořením z papíru, fotografováním a nově i přípravou této knihy.

Jmenuji se **Petra Hašková** a pocházím z Brna. Mohu s hrdostí říct, že jsem vdaná za toho nejlepšího chlapa pod sluncem. Co mě dále vystihuje? Jsem křesťanka, miluji pivoňe a šeřiky, Banskou Bystricu, indickou kuchyni, akvarel, výlety na skútru a v neposlední řadě večery s přáteli. Ve volném čase také pracuji s dětmi různého věku v organizaci Young Life.

Živím se fotografováním, pro které jsem se nadchla v dospívání. Nejraději fotím lidi a všechno, co s nimi souvisí. Jsem moc ráda, že mohu být součástí tohoto projektu, který je pro nás všechny novou a zajímavou zkušeností.

ČAS NA ČAJ

Mohlo nám být asi tak pět a sedm, když jsme u babičky dostaly pod stromeček malé porcelánové nádoby. Byl to jeden z nejlepších dárků toho roku a pravděpodobně někdy v té době se v nás zrodila vašeň pro pořádání nejruznějších posezení, oslav a čajových dýchánek...

Hodiny jsme trávily servírováním slavnostních tabulí s malými hrnečky a konvičkou a když jsme jen trochu povyrostly, samy jsme si v kuchyni připravovaly obložené toasty, protože bez opravdového jídla by to přece nebylo ono. Od té doby uteklo víc než patnáct let. Sedíme v mé kuchyni a na stole jsou bílé hrnky na kávu, mléčenka, talířky na trubičky a uprostřed květina na kruhové prostírce. Scházíme se takhle, v naší dámské rodinné sestavě, poměrně

pravidelně a bývají to skvělé chvíle. Máma a dcery. Jsme spolu, povídáme si, smějeme se, ale také si užíváme zvláště slavnostní atmosféry... a je čtvrtek dopoledne. Na slavnostní chvíli není třeba čekat. Tu si prostě musíte vytvořit. Kdykoli. Naše dcery tuto rodinnou tradici rychle pochytily a tak si i ony ve svých kuchyňkách připravují nejruznější malé hostiny. Líbí se mi, že ze všeho nejdřív začnou úklidem a prostřením malého stolečku. A doprostřed postaví květinu.

Malé slavnosti uprostřed všedních dnů. U nás doma taková vždy bývala nedělní dopoledne. Máma do konvice uvařila čaj, připravila hrníčky s podšálky a společně jsme pak pily a užívaly tabulku mléčné čokolády. Dodnes nám tak nedělní dopoledne voní horkým čajem s citronem.

NAŠE RODINNÁ BÁBOVKA

Naše máma nikdy nebyla vášnivá kuchařka, i když vařit umí skvěle. Ještě méně ji ale bavilo pečení. U nás doma se tak nikdy nešlehaly máslové krémy ani se v hrnci nemíchalo

odpalované těsto na věnečky. Co u nás ale vonělo často, byla mramorová babovka. Jednoduchý recept, který se u nás dědí už pár generací a zároveň první moučník, který

jsme se naučily samy upéct. Dnes jej máme v hlavě jako málokterý recept a když se ohlásí nečekaná návštěva, automaticky bereme do rukou máslo na vymazání bábovkové formy.